

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w związku z przychodem osiągniętym przez S. J. (1) w 2013 r. dokonał rozliczenia renty za rok 2013.

Zakład wskazał, iż przychód w 2013 r. wyniósł łącznie 27.405,55 zł i nie przekroczył niższej kwoty granicznej przychodu (70% przeciętnego wynagrodzenia) ustalonej dla w 2013 r., tj. kwoty 30.661,20 zł). Osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zawieszenia renty. Świadczenie było wypłacane w prawidłowej wysokości.

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 15 września 2014 r. złożył ubezpieczony S. J. (2) wskazując w uzasadnieniu, że nie zgadza się z treścią zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. ubezpieczony poparł odwołanie i wskazał, że odwołuje się od wszystkich decyzji. Oświadczył, że wnosi o przeliczenie renty przez ZUS i doliczenie składek, gdyż pracuje i co miesiąc składki są odprowadzane.

Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. J. (2) ma przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2011 r. Renta jest ustalona w kwocie zaliczkowej.

(okoliczności bezsporne)

Ubezpieczony w 2013 r. osiągnął przychód w wysokości 27.405,55 zł:

- w styczniu 2013 r. – 2.640,06 zł,***
- w lutym 2013 r. – 1.894,75 zł,***
- w marcu 2013 r. – 1.330,08 zł,***
- w kwietniu 2013 r. – 2.255,00 zł,***
- w maju 2013 r. – 1.872,32 zł,***
- w czerwcu 2013 r. – 3.459,16 zł,***
- w lipcu 2013 r. – 480,00 zł + 440,00 zł + 230,70 zł,***
- w sierpniu 2013 r. – 2.400,00 zł,***
- we wrześniu 2013 r. – 2.400,00 zł,***
- w październiku 2013 r. – 2.400,96 zł,***
- w listopadzie 2013 r. – 2.500,00 zł,***
- w grudniu 2013 r. – 2.763,16 zł.***

(zestawienia – k. 1 – 5 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS załączonych do akt sprawy. Dokumentom zgromadzonym w aktach ZUS Sąd przyznał w pełni walor wiarygodności uznając, że są one rzetelne, kompletne i mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie co do rozliczenia renty jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W myśl art. 103 ust. 1, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1270), prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 103a-106.

Zgodnie z treścią art. 104 ust. 1 ww. ustawy, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Stosownie do treści art. 104 ust. 2 ww. ustawy, za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3. Za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, i kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego (ust. 6).

Stosownie do art. 104 ust. 7, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Natomiast w myśl ust. 8 ww. artykułu, w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2013 r. stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (M.P. z 2013 r., poz. 961 ze zm.), kwoty graniczne przychodu dla 2013 r. wynoszą odpowiednio:

1) 30 661,20 zł - co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

- 2457,20 zł - od 1 stycznia 2013 r. do 28 lutego 2013 r.,
- 2583,30 zł - od 1 marca 2013 r. do 31 maja 2013 r.,
- 2618,10 zł - od 1 czerwca 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.,
- 2528,80 zł - od 1 września 2013 r. do 30 listopada 2013 r.,
- 2556,20 zł - od 1 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.;

2) 56 941,30 zł - co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 130% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

- 4563,30 zł - od 1 stycznia 2013 r. do 28 lutego 2013 r.,
- 4797,40 zł - od 1 marca 2013 r. do 31 maja 2013 r.,
- 4862,10 zł - od 1 czerwca 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r.,
- 4696,30 zł - od 1 września 2013 r. do 30 listopada 2013 r.,
- 4747,30 zł - od 1 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że ubezpieczony w 2013 r. osiągnął przychód w wysokości 27.405,55 zł i nie przekroczył przy tym niższej kwoty granicznej przychodu tj. 70% przeciętnego wynagrodzenia ustalonej dla tego roku, tj. w/w kwoty 30.661,20 zł, a zatem osiągnięty przychód nie uzasadniał zmniejszenia ani zawieszenia świadczenia w myśl ww. przepisów.

Gdyby ubezpieczony przekroczył kwotę graniczą przychodu wówczas organ rentowy zobowiązałby skarżącego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, zgodnie z art. 138 ust. 1 ww. ustawy.

Mając na względzie powyższe decyzję organu rentowego z dnia 26 sierpnia 2014 r. uznać należy za prawidłową dlatego też odwołanie odnośnie rozliczenia renty, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podlegało oddaleniu w pkt 1 sentencji wyroku.

Zaś jeśli chodzi o wniosek ubezpieczonego o przeliczenie renty to Sąd przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. do rozpoznania z uwagi na czasową niedopuszczalność drogi sądowej, albowiem organ rentowy w tym zakresie nie zajął żadnego stanowiska. Należy zauważyć, iż tak sprecyzowane roszczenie, jak w przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem rozpoznania organu rentowego.

Zgodnie z dyspozycją art. 476 §2 k.p.c. w związku z art. 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących ubezpieczenia społecznego i kategorii spraw wymienionych w pkt 1-5 § 2 art. 476 k.p.c.

Na obecnym etapie postępowania, wobec braku decyzji organu rentowego w zakresie roszczenia ubezpieczonego o przeliczenie renty, zachodzi czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, a właściwym do rozpoznania roszczeń pozostaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, od decyzji którego będzie przysługiwać skarżącemu prawo wniesienia odwołania do Sądu zgodnie z powołanymi przepisami.

Z uwagi na powyższe tj. na czasową niedopuszczalność drogi sądowej Sąd, na podstawie art. 464 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 2 sentencji.

K.K.-W.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu.

9 kwietnia 2019 roku